

HESBA STRETTON.

Hesba Stretton — bij het hooren van dezen naam vertoont zich opeens een poel van ellende voor het oog van onzen geest; een wereld vol ongerechtigheid, waarin arme, verwaarloosde schepseltjes alléén hun weg moeten zoeken, alléén worstelen en strijden om het bestaan, — onverzorgd en onbemand, overgegeven aan

slecht gezelschap en onbekend met den liefdevollen Heiland, den Redder van zulke verlorenen! Droefheid, angst, nood, diepe verlatenheid, vreeselijke armoede en gebrek, tegenover grooten rijkdom en verkwisting, daarover schreef Miss Sarah Smit, onder het pseudoniem „Hesba Stretton.”

Ach, hoe zal haar liefdevol hart gebloed hebben bij het overdenken van die schrikkelijke toestanden, en hoe menigmaal zal een traan zijn opgeweld in haar vriendelijk oog, bij het beschrijven van al die ellende!

In het *klaaghuis* vertoefde haar geest, *niet* in het huis der maaltijden, al moest zij ook hier wel eens een kijkje nemen; en zeker, zij leed mede met die ongelukkigen; maar nu is zij over het lijden heen. Tachtig jaar vertoefde zij in dit tranendal, en heeft er menigen traan helpen drogen; nu is haar ziel bij Hem, dien zij liefhad en die eenmaal alle tranen van de oogen zal afwisschen, wanneer het oude zal zijn voorbijgegaan. Dan zal de tabernakel Gods, het nieuwe Jeruzalem, nederdalen uit den hemel, toebereid als een bruid; en tot deze bruid behoort ook „Hesba Stretton.” Met vreugde zal zij rondzien op de nieuwe aarde, want *daar* zal geen zonde en dus ook geen ellende gevonden worden.

Op den 8sten October j.l. ging „Hesba Stretton” heen tot haar Heiland, van Wien zij hier had getuigd in woord en wandel. Als een volgeling van Hem gevoelde zij zich aangetrokken tot het verlorene; en was zij zelve niet bij machte hulp te bieden, daar trachtte zij de aandacht van anderen er op te vestigen en de harten te bewegen door een roerende voorstelling te geven van het lijden en de schrikkelijke onwetendheid dier verdoolde lammetjes in de huilende wildernis; die verloren schaapjes, welke opgezocht moesten worden en gebracht tot de kudde van den Grooten Herder en Opziener, Jezus Christus. En zij heeft er velen bewogen, die in zelfgenoegzaamheid voortgingen zonder te letten op de nooden van die duizenden, welke ter dooding overgegeven waren en gegrepen moesten worden!

Ja, vrouwen kunnen machtig zijn, al behooren zij tot het zwakke geslacht; machtig, omdat God zich vaak van het zwakke en geringe bedienen wil. Zij streed, hoewel niet met het zwaard, zoals sommige vrouwen, van wie wij lezen in het Oude Testament en ook in de geschiedenis van ons land; met de pen streed zij tegen de macht van het kwaad, en Gods Woord was haar beste wapen. Evenals Beecher Stowe met haar „Negerhut” een geweldigen slag heeft toegebracht aan de slavernij, zoo is Hesba Stretton in Gods hand het middel geweest om de aandacht

te vestigen op die kleinen, wier lot niet minder hard en beklagenswaardig was dan dat van de slaven in Amerika. Gebonden met ketenen van den Satan, moesten zij losgemaakt worden en verzorgd. En hoeveel wordt er in onzen tijd op dat gebied gedaan, niet alleen in Engeland, Hesba Strettons vaderland, maar in de meeste landen van Europa en ook daarbuiten! Hoevele inrichtingen voor verwaarloosde kinderen, hoeveel toevluchtsoorden voor ongelukkige verlatenen zijn er verzezen, sedert Hesba Stretton ging werken met de groote gaven, haar door God geschonken!

Wie onzer kent niet dat aandoenlijk mooie verhaal „Jessica's eerste gebed”? Door dit boekje, dat in 1867 het eerst verscheen bij „The religious Tract Society” te Londen, en waarvan sedert meer dan een miljoen exemplaren verkocht werden, terwijl het de zeldzame eer genoot in ons land een *twaafteden* druk te mogen beleven, verkreeg de schrijfster haar wereldroem. Maar wat is wereldroem voor een Christen! Niets dan een struikelblok op zijn weg. We hopen, dat Hesba Stretton koud gebleven is voor dien roem, al moge haar hart zich verblijden hebben, dat haar boekje bij zóó velen ingang had gevonden, want zoodoende werd de aandacht gevestigd op het groote arbeidsveld, dat daar braak lag en de dringende behoefte aan arbeiders. Neen, wereldroem heeft geen waarde en mag geen waarde hebben voor de Christenen, maar eenmaal te mogen vernemen uit den mond van Hem, die de *drijfveeren* kent van elk hart, en die alleen alles op de rechte waarde weet te schatten: „Gij goede en getrouwe dienstknecht, ga in in de vreugde uws Heeren!” dat zal heerlijk zijn; en zeker, geen grooter loon op zijn arbeid kan een kind van God verlangen!

Een „Jessica's eerste gebed,” zoo ongekunsteld en schoon, werd gevolgd door een menigte werkjes van dezelfde strekking, zooals: „Nellies donkere dagen,” „Alleen in een groote stad,” „Thuis Best,” enz. enz.

„Sam Frankens spaarbank” had een andere strekking. Hiervan heeft iemand getuigd: „Anderhalf vel waarheid, 24 bladzijden menschenkennis, ruim 600 regels wijsheid van een vrouw, die veel zag en hoorde, en die de wonderlijke wegen van Gods persoonlijke bemoeding kent met den enkelen mensch, van den *God*, zonder Wiens wil geen muschje ter aarde valt, — zijn een groote schat; dat zal hij zeggen, die dit boekje leest. Sparen is nuttig, sparen is goed; maar... er is een sparen, dat tot zonde leidt, tot geldgierigheid, tot geheimhouding, en tot meer! Hesba Stretton heeft er over gedacht, heeft er voorbeelden van gezien, en... schreef Sam Frankens spaarbank.”

Nu kan niet iedereen anderen waarschuwen of het Evangelie prediken; niet iedereen kan het verlorene opzoeken of anderen daartoe opwekken door woord of geschrift, maar zeker zal elk in zijn omgeving toch wel de zoekende, dienende liefde van den Heere Jezus kunnen openbaren, en daardoor het middel zijn, dat anderen tot Hem de toevlucht nemen.

O, dat wij toch *allen* onze gaven, groot of klein, besteden in den dienst van onzen dierbaren Heer! De vrouw in haar huishouden, de man in zijn werk, de kinderen op school of waar ze zijn om zich te bekwamen voor hun verder leven; een kamer veggen, en het eten koken, zagen en metselen, een les leeren en sommen maken, wat het ook zijn moge, wij kunnen het *alles* doen *voor Hem*; en, zeker, dan zal het werk *goed* gedaan worden.

De schrijfster van „Jessica's eerste gebed” had groote gaven; en eenmaal, wanneer alles openbaar zal worden, dan zal het ook blijken wat de pen van „Hesba Stretton” heeft uitgewerkt; maar wanneer er vele paarden zullen prijken aan haar kroon, dan zal zij deze met te grooter vreugde neerwerpen aan de voeten van Hem, die haar kocht met Zijn bloed en haar daardoor in staat stelde, een gezegend werktuig te worden in Zijn hand!

De Heere geve ook ons te woekeren met de gaven, die Hij ons geschonken heeft.

WILH^a. RIEM-VIS.